

gaaer, at saadanne uvisse Indtægter, som Contorhold og Hestehold, aldrig paa nogen Maade kunne give Afgang til Pension. Desuden vil vistnok den ærede Justitsminister erindre, at da for nogle Aar siden endeel saadanne Rystpolitiebetjentposter bleve inddragne, da blev der ikke givet nogen Erstatning herfor.

Hyad endelig Erstatningen for Dommer- og Skriverform angaaer, da maa jeg særdeles anbefale Thinget at holde fast ved det Raisonnement, som herom er fremstillet i Udvalgets Betænkning. Jeg troer, mine Herrer! at det er af megen Bigtighed, at vi, om vi end just ikke gaae frem mod Regjeringen, som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn antydet, som om vi laae i Proces med den, at vi dog fastholde det Princip, at Regjeringen, naar den fremlægger Forslag til en Omordning af Landets Skattevesen eller andre lignende vigtige Gjenstande, da skal sørge for, at de Oplysninger, som meddeles, ere i enhver Henseende fuldkommen tilforladelige. Jeg maa gjøre den ærede Justitsminister opmærksom paa, at Udvalget aldeles ikke har tilstigtet at lægge Ansvar et udelukkende paa ham personligt. Vi have i Betænkningen talt om Ministeriet i det Hele, men hvis Skylden egentlig er, derom tilkommer det aldeles ikke Udvalget at dømme; vi have kun paastaet, at Ministeriet burde have tilvelebragt alle de Oplysninger, som vare nødvendige i den omhandlede Henseende. Jeg skal nu yderligere vise, hvorfor det i denne Sag ikke er ganske uden Bigtighed at fastholde Udvalgets Anskuelse. De ville erindre, mine Herrer! at Dommerforret var en Skat; som var paa- lagt en vis Deel af Landets Befolkning, nemlig Landbefolkningen. Den Lov, hvorom her tales, var en Skattesammendragningslov, hvorved endeel ældre Skatter bleve forenede og afpassede saaledes imod hinanden, at de forskjellige Dele af Landet, navnlig Kjøbstaderne og Landdistricterne, kunne komme til ved den nye Skat nøiagtigt at udrede Saameget, som de før havde udredet paa Grund af de Skatter, som dengang bleve opkrævede. Den Skatte- ligningslov, som derefter udkom, stræbte efter at opfylde dette Niemed ved at sørge for, at de forskjellige Districter kom til at udrede det samme Beløb, som de tidligere havde ydet;

altsaa er hele Loven væsentligt støttet paa den Forudsætning, at de Størrelser, som Regjeringen havde opgivet som de tidligere Skattebeløb, vare accurate, og, dersom det derfor senere viser sig, at Skattens Beløb har været et andet end det opgivne, taber Skatteloven, som en Folge heraf, den Accuratesse, som den tidligere maa antages at have havt.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg (Bregendahl) har sagt, at det Udvalg, som i sin Tid var nedsat, for at undersøge denne Sag, sølte sig aldeles tilfredsstillet med de Oplysninger, som da fremkom fra Ministeriet, saa maa det, naar det dog senere viser sig, at de fra Ministeriet fremsendte Meddelelser ikke have været nøiagtige, antages, at Udvalget i den Henseende har havt en for stor Tillid til Ministeriet, og det er Noget, som jo ikke er saa heldigt. Naar den samme ærede Rigsdagsmand fremdeles har yttret, at det skulde være en Ret for vedkommende Embedsmænd at beholde disse uvisse Indtægter, saaledes at de hvert Aar fik deres Dommerform betalt efter Capitelstarten, da kan jeg ikke nægte, at jeg blev i høieste Grad forbausset over en saadan Paastand. Dersom denne Paastand virkelig skulde være rigtig, saa have baade vi begaaet skræffelige Uretsferdigheder under Forhandlingen af de Rigsdagen forelagte Skattelove, og det Samme er Tilfældet med den tidligere Regjering; thi den har idelig forandret de uvisse Indtægter til faste, og Embedsmændene have ikke alene maattet finde sig deri, men de have, mine Herrer! med Glæde fundet sig deri, fordi de fleste Embedsmænd nemlig ansee det for et meget stort Gode, istedetfor Indtægter, hvis Størrelse idelig vexler, at erholde faste Indtægter; og, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at Beregningen ikke kan være anderledes end efter et Gjennemsnitsbeløb, svarer jeg hertil, at, naar man gaaer over fra uvisse Indtægter til visse, har man netop intet Andet at tage Hensyn til end Gjennemsnitsbeløbet af disse uvisse Indtægter, og at tillige enhver klog og human Regjering altid fastsætter dette Beløb noget lavere, end det i Virkeligheden tidligere har været, netop i Betragtning af den Fordeel, som det er for Embedsmændene at komme paa en fast Indtægt, idet